

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 224
din data de 25.07.2012

Dosar nr.: 386/2011

Petiția nr.: 6030/21.10.2011

Petent: I. D.

Reclamat:

Obiect: Respingerea dosarului de la înscriere pentru concursul de promovare în clasă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei:

I.1.1. I. D., cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților:

I.2.1.

I.2.2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

1. Petenta, referent asistent în cadrul DGFPMB, se consideră discriminată deoarece i-a fost respins dosarul de înscriere la examenul de promovare în clasă, deși a absolvit Masterul în Management Financiar Contabil în Administrația Publică.

2. Petenta solicită analiza și dispunerea măsurilor legale.

III. Procedura de citare

1. Petenta a fost citată prin adresa nr. 6030/26.10.2011, părțile reclamate prin adresele înregistrate cu nr. 6087/26.10.2011, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.

2. La termenul de audieri stabilit pentru data de 17.11.2011, petenta a fost absentă, părțile reclamate nu au fost prezente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

1. Petenta a absolvit Facultatea Politehnica București în anul 2003, angajată din anul 2007 pe postul de referent asistent, pe un post cu studii medii, deoarece în acea perioadă nu exista un post cu studii superioare și în anul 2008 a absolvit Masterul în Management Financiar Contabil în Administrația Publică. Se consideră discriminată pentru că în urma încercărilor repetate de a se înscrie la concursuri pentru promovare în clasă, cu un referat, a primit refuzul celor de la serviciul Resurse Umane.
2. Petenta se compară cu o persoană care are alte studii decât cele economice ca și petenta dar pentru că a terminat în timp ce era funcționar public să poată dea examen de promovare petenta având un master în timp ce era funcționar public să nu poată promova.
3. Fișa postului petentei de referent asistent nu diferă cu nimic față de a unui inspector și chiar prestează aceleași servicii ca un inspector principal. În ultimii doi ani a fost evaluată cu calificativul „foarte bine”.
4. În anul 2011, petenta a fost înștiințată de organizarea unui nou concurs de promovare în clasa la care urma să participe și funcționari care aveau alte studii decât economice sau juridice.
5. În urma refuzului de înscriere la examenul de promovare, a înaintat petiția către CNCD precum și Guvernului României, pentru faptul că studiile universitare ale petentei și cele de master nu sunt luate în considerare.

IV.2. Susținerile părții reclamante

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 6483/16.11.2011, partea reclamantă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, susține faptul că petenta a obținut diploma de inginer în anul 2003.
2. Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București a organizat concurs de recrutare pentru funcțiile publice de execuție vacante din cadrul aparatului propriu și al unităților subordonate, Administrațiile Finanțelor Publice ale sectoarelor 1-6, consilier clasa I, grad profesional superior, inspector/expert clasa I grad profesional principal/asistent/debutant, referent clasa III, grad profesional superior/principal/asistent/debutant.
3. Condițiile specifice referitoare la studiile necesare pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție vacante de clasa I au fost stabilite în conformitate cu nomenclatorul domeniilor și specializărilor din învățământul de lungă și scurtă durată, precum și cu necesitățile specifice postului, respectiv științe juridice, administrație publică, științe economice, științe informatice iar pentru funcțiile publice de execuție de clasa III, studii medii liceale.
4. Petenta a optat pentru funcția de referent clasa III, grad profesional asistent din cadrul Administrației Finanțelor Publice sector 2, Serviciul Colectare Executare Silită Persoane Fizice.
5. În perioada mai 2007 - octombrie 2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București a organizat mai multe concursuri de recrutare pentru funcțiile publice de execuție vacante de clasa I, clasa II și clasa III, din

care în cadrul a 7 concursuri au fost afișate posturi pentru care petenta îndeplinea condițiile de vechime și de studii conform legislației în vigoare.

6. La nici unul din aceste concursuri, petenta nu a depus formular de înscriere pentru o funcție publică de execuție vacante de clasa I, pentru care s-a solicitat absolvirea unor studii superioare de lungă durată.

7. Pentru o mai bună înțelegere a textului de lege și în vederea desfășurării activității în litera și spiritul legii, partea reclamată a solicitat un punct de vedere avizat al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. Din răspunsul acestora rezultă că nu este impusă ca și condiție pentru promovarea în clasă a funcționarilor publici de execuție, absolvirea unor studii de masterat.

8. În perioada 30.11.2011 – 14.12.2011, DGFPMB organizează examen de promovare în grad profesional, examen la care poate participa și petenta întrucât îndeplinește condițiile prevăzute la art. 65 alin.2 din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că este sesizată o posibilă faptă de discriminare, conform OG nr.137/2000, republicată, individualizată printr-un refuz primit de petentă, cu privire la înscrierea la examenul de promovare în clasă, organizat conform legii 188/1999, cu modificări și completări ulterioare.

2. Astfel, petenta, absolventă a facultății de Mecanică Fină, din cadrul Universității Politehnica București, promoția 2003, a fost numită, în urma promovării examenului, în funcția de referent asistent, clasa a III, nivel de studii mediu, în cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București (DGFPMB), începând cu anul 2007.

3. În anul 2009, petenta a absolvit cursul de Master – Management Financiar Contabil al Administrației Publice, în cadrul Universității Spiru Haret.

4. În anii 2009 - 2011 petenta depune cerere pentru înscrierea la concursul pentru promovarea în clasă, organizat conform art.68 din legea 188/1999, republicată, cerere care îi este refuzată, invocând faptul că potrivit dispozițiilor legale în domeniu, petenta nu are posibilitatea de a participa în cadrul concursului de promovare în clasă, în condițiile în care aceasta a absolvit studiile superioare în doemniu - master, ocupând o funcție care necesită studii de nivel mediu, clasa a III astfel precum a fost încadrată petenta.

5. Față de cererea de înscriere depusă de petentă, reclamatul DGFPMB transmite o solicitare de informații/exprimarea unui punct de vedere către Agenția Națională a Funcționarilor Publici (ANFP), față de posibilitatea participării la concursul de promovare în clasă, a unui funcționar care ocupă o funcție de necesită studii medii, clasa a III, și care între timp a absolvit studii superioare de scurtă durată – master.

6. Raportat la solictarea de informații, ANFP consideră că, față de dispozițiile legale în domeniu, respectiv legea 188/1999, legea 288/2004, legea 284/2010 și HG nr.611/2008, petenta nu poate avea dreptul de a participa la concursul de promovare în clasă (funcție publică de execuție, clasa a II) celei în care este încadrată (funcție publică, clasa III), deoarece nu a absolvit o formă de

învățământ de lungă durată (studii universitare de licență) sau de scurtă durată (master) în perioada deținerii calității de funcționar public, conform clasei în care este încadrată, ci anterior acesteia, ocuparea unei funcții publice de clasa a III – studii medii, reprezentând manifestarea de voință a petentei. De asemenea, ANFP pune în vedere că funcționarii publici clasa a III, au posibilitatea de a participa la concursurile de recrutare pentru a ocupa o funcție clasa a II sau I, dacă între timp au absolvit studii superioare de lungă sau scurtă durată.

7. ANFP pune în vedere dispozițiile art.9 din legea 188/1999, republicată, care împarte funcțiile publice în trei clase, raportat la nivelul studiilor necesare, astfel: clasa I – diplomă de licență, studii superioare de lungă durată, absolvite absolvite cu diplomă de licență sau echivalent; clasa II – studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă; clasa III – studii liceale, medii, absolvite cu diplomă de bacalaureat. De asemenea, art.68 alin.1 din legea 188/1999, republicată, dispune că, în urma absolvirii studiilor de nivel superior, funcționarii publici pot participa la examenul de promovare în clasă, dacă studiile sunt absolvite în specialitatea în care își desfășoară activitatea. Astfel, conform art.9 lit.a din legea 188/1999, republicată, legiuitorul a avut în vedere studiile de nivel superior de lungă durată, respectiv studii superioare de lungă durată – ciclul I de studii universitare, ca fiind necesare pentru ocuparea unei funcții publice clasa I.

8. Din expunerea de motive prezentată, rezultă că un funcționar public încadrat clasa III, studii medii, are posibilitatea de a participa la concursul de promovare în clasa, doar în condițiile în care acesta a promovat studii superioare de lungă durată, în perioada deținerii funcției publice.

9. **În drept**, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

10. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

11. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

12. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum**

dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2 prevede că *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"*; **art.2 alin.1** *"..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,"*, precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,"*.

13. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

14. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

15. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

16. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina

dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

17. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tutror formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

18. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

19. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

20. Ori, față de expunerea de motive, probatoriul depus, și punctele de vedere depuse la dosarul cauzei, rezultă că CNCD este chemat să hotărască dacă pententa a fost supusă unei fapte de discriminare, conform OG nr.137/2000, republicată, în condițiile în care părțile reclamate și-au motivat refuzul, având în vedere dispozițiile legale în domeniu, ceea ce implică, într-un final analiza conformității cu legea, a refuzului dat de părțile reclamate.

21. Față de acest aspect reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este *„autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”*. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, **„responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi”** și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, **„Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistenta de specialitate victimelor discriminării”**.

22. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, *„Persoana care se considera discriminata poate formula, în fata instanței de judecata, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”*.

23. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, aceasta constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

24. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-judicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra unor acte ce implică interpretări sau aplicări ale legislației în vigoare, competența în acest sens, aparținând exclusiv sistemului judiciar din România, conform art.126 din Constituția României *”(1) Justitia se realizeaza prin Inalta Curte de Casatie si Justitie si prin celelalte instante judecatoresti stabilite de lege. ... (3) Inalta Curte de Casatie si Justitie asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii de catre celelalte instante judecatoresti, potrivit competentei sale. (4) Compunerea Inaltei Curti de Casatie si Justitie si regulile de functionare a acestora se stabilesc prin lege organica. (5) Este interzisa infiintarea de instante extraordinare. Prin lege organica pot fi infiintate instante specializate in anumite materii, cu posibilitatea participarii, dupa caz, a unor persoane din afara magistraturii.”*

25. În sensul celor mai sus expuse, observăm că din acest punct de vedere, Colegiul ar trebui să se suborđe unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de reclamați, a urmărit sau nu refuzul petentei, având în vedere un anume criteriu astfel precum acestea sunt precizate de art.2 alin.1 din ordonanța 137/2000, republicată, ceea ce ar presupune, pe fond, a stabili dacă aceasta este sau nu legală, temeinică și întemeiată. Chiar dacă s-ar admite că în speță se impută un tratament diferențiat pe baza criteiu anume, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate directă între criteriu și refuzul exprimat, Colegiul este de opinie că ar trebui să se suborđe unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de reclamați, în mod vădit, a urmărit sau nu refuzul în speță, ceea ce ar presupune, pe fond, a stabili dacă aceasta este sau nu legală, temeinică și întemeiată.

26. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 *„Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”*. Astfel, Curtea în mod expres

desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional* orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată”.

27. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Ori, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față.

28. Ori, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în demersul de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

29. Din acest punct de vedere, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării consideră că nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate nu intră sub incidența O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu toate modificările și completările ulterioare.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

CAZACU IOANA - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

V. A. V. – Membru Colegiul Director al CNCD

V. D. – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 31.07.2012

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.